

Laurentius Esberni, a Johannite priest and monk from the diocese of Strängnäs¹⁰¹, once learnt that another brother of his convent, Olavus Pistoris, had been stealing from the monastery and gone into hiding in a layman's house. The prior let Laurentius go to find Olavus, not to hurt him but to take him and the goods back to the monastery. Olavus, however, did not listen to Laurentius's admonitions, but, with his accomplices, attacked Laurentius with arrows and stones and happened also to injure some bystanders. Several others from the monastery ran by their own free will to help, and two of Olavus's accomplices were killed. Laurentius had given one of these a light blow, but not hurt him, which the man himself, while still alive, admitted. But Laurentius had also told one of his followers to bring some arrows, not in order to kill or hurt anyone, but to make them surrender. One follower, however, acted against these orders and shot several arrows, without Laurentius's knowledge, which may have caused someone's death. Laurentius is not guilty of this mishap, but deploras these deaths. Philippus, cardinal bishop of Albano, refers the case to the auditor, Anthonius de Grassis, for inspection and commissions the diocesan bishop to declare Laurentius not irregular or disqualified but permitted to minister, on condition that the facts above are true.

18:79v

Laurentius Esberni presbyter professus domus hospitalis sancti Iohannis Ierosolimitani Strengenensis diocesis *exponit*, quod, cum olim ipse percepisset quendam Olavum Pistorem et dicte domus professum et sue salutis inmemorem postposito Dei timore bona plurima argentum videlicet alia bona iocalia ad dictam domum spectantia furtim arripuisse et cum eis extra domum auffugisse ac in domo cuiusdam laici dicte domus familiarum latitare, dictus exponens cum concensu prioris non animo ledendi dictum Olavum sed reducendi eum ad domum prefatam ac bona per eum ablata recuperandi ad domum prefati laici accessit dictumque Olavum ibidem cum nonnullis suis complicibus existentem, ut secum ad domum rediret, amicabiliter monuit. Qui Olavus dictis monitionibus expertis cum suorum complicitium adiutorio in dictum exponentem irruit ac cum sagittis et lapidibus quosdam de ibidem stantibus vulneravit; et propterea invalescente rumore nonnulli de familia dicte domus alii eorum propriis voluntatibus ducti sine aliqua ipsorum fratrum exclamatione pro subcidio supervenerunt. Et tandem duo de complicibus dicti Olavi letaliter vulnerati vitam finierunt.

164 Rome apud Sanctum // (fol. 80r) Petrum anno sexto (scil. pape Pauli II) in marg. sup.; Rome xvi Kalendas Aprilis in marg. sin.; Strengenensis (i. e. Strengnensis) in marg. dext. | 164,2 Strengenensis] Serengenensis cod. | 7 concensu] i. e. consensu | 8 Olavum] Alavum cod. (Alavum passim infra, sed cfr Olavum lin. 3 supra) | 12 expertis] expretis cod. | 13 sagittis] i. e. sagittis | 15 eorum ut vid. | 16 subcidio] i. e. subsidio

100. Cf. no. 150.

101. I. e. the convent in Eskilstuna.

Dictus autem exponens unum de interemptis levi ictu verberavit non tamen vulneravit aut letaliter percussit, prout idem interfectus, dum
20 viveret, confessus fuit. Commiserat tamen idem exponens cuidam de sibi adherentibus, quatenus secum aliquas sagittas portaret, non tamen ut aliquem interficeret vel lederet, set ut sibi tempore oportuno traderet eas. Qui quidem dicti exponentis adherens ultra intentionem dicti exponentis et contra mandatum processit et plures sagittas emisit et
25 fortassis alicui predictorum interemptorum mortem inferebat ipso tamen exponente hoc penitus ignorante. Nec alias, quam ut premititur, de morte ipsorum culpabilis fuerit de eorumque / morte doluerit, prout dolet de presenti. A nonnullis tamen simplicibus etc. asseritur ipsum premissorum occasione irregularitatis maculam sive inhabilitatis notam
30 contraxisse et propter ea in suis ordinibus libere ministrare non posse. Ad ora igitur talium et aliorum sibi super hoc etc. obstruenda dignetur sanctitati vestre ipsum exponentem nullam propter premissis irregularitatis maculam sive inhabilitatis notam contraxisse sed ipsum premissis non obstantibus in suis ordinibus libere ministrare posse etc.
35 declarari mandare misericorditer dignemini ut in forma. Fiat ut infra. Philippus episcopus Albanensis. Videat eam dominus Anthonius de Grassis. Philippus. Comittatur ordinario et, si vocatis vocandis sibi constiterit, quod exponens vim vi repellendo et se deffendendo alterum ex complicibus dicti Olavi leviter et non letaliter percusserit, ex
40 qua percussione, si aliorum non supervenissent, vulnera minime interisset et quod in mortem dictorum interfectorum alias, quam ut premititur, culpabilis non fuerit, declaret, ut petitur.

80r

164,18 verberavit] vulneravit verberavit *ante corr.* (vulneravit *del.*). | 25 fortassis + quod *ante corr.* | 27 morte¹] *mote cod.* | 28 etc] *scil.* et iurisignaris ac ipsius exponentis forsan emulis; *cfr e.g. n. 143,10; 252,22.* | 31 etc] *scil.* in futurum forsan obloqui volentium emulorum; *cfr e.g. n. 251,29; 279b,36.* | 34 etc] *scil.* alio sibi non obstante canonico; *cfr n. 192,26; 234,73.* | 36 Videat...Philippus] *in sin. parte pag.* | 37 Comittatur...42 petitur (*i.e. committatur ...*)] *in dext. parte pag.* | 38 repellendo...deffendendo] *i.e. repellendo ... defendendo* | 41 quam] + *litt. q ante corr.*